

Uitspraken 2004

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, fax 020-3010321, e-mail bibliotheek@nivra.nl. U kunt zich ook abonneren op de uitgave Jurisprudentie Tuchtrechtspraak door schriftelijke opgave aan de abonneeradministratie van het NIVRA. De geanonimiseerde volledige teksten van de in 'de Accountant' gepubliceerde uitspraken worden dan automatisch toegezonden. Abonnementen kunnen elke maand ingaan. De abonnementsprijs bedraagt € 57 voor een periode van twaalf maanden. Niet gepubliceerde samenvattingen van de uitspraken kunt u vinden op www.nivra.nl.

34 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2004-34

Verantwoordelijkheid indien rapport is ondertekend met kantoornaam

Klager is werkzaam bij een woningcorporatie, welke is voortgekomen uit een fusie van verschillende woningcorporaties, waaronder ABC, waar klager voor de fusie zich bezighield met treasury-activiteiten. De raad van commissarissen en de concerndirectie van de woningcorporatie heeft XYZ opdracht gegeven te onderzoeken of en in hoeverre de transacties bij ABC een halfjaar voor de fusie in overeenstemming waren met het treasury-statuuut en om de formele autorisatie van de transacties na te gaan. Betrokken registeraccountant heeft als treasurydeskundige aan het onderzoek meegewerkt. Het rapport van dat onderzoek is onder verantwoordelijkheid van SRA naar buiten gebracht. De klacht houdt in dat betrokkene een rapport heeft uitgebracht dat op een aantal punten feitelijk onjuist is en dat betrokkene klager onvoldoende gelegenheid heeft gegeven voor hoor en wederhoor. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Betrokkene heeft opgeworpen dat klager in zijn klacht niet-ontvankelijk moet worden verklaard, omdat het rapport waarop de klacht betrekking heeft, is opgesteld onder verantwoordelijkheid van S en niet van betrokkene. Dit verweer faalt, omdat het rapport is ondertekend met slechts de kantoornaam 'XYZ', zodat de ondertekening niet duidelijk

maakt wie vaktechnisch verantwoordelijk is. Nu op de eerste bladzijde van het rapport de naam van betrokkene onder die van S is vermeld, onder de aanduiding 'referentie', heeft betrokkene zich op voor derden kenbare wijze gepresenteerd als vaktechnisch (mede) verantwoordelijk voor het rapport. Hij kan daarop dan ook worden aangesproken. De klacht dat geen hoor en wederhoor is toegepast faalt, daar vast is komen te staan dat klager gelegenheid heeft gehad te reageren op de conceptrapportage en hiervan gebruik heeft gemaakt. De door klager gestelde onjuistheden in het rapport zijn door betrokkene stuk voor stuk weerlegd. De raad verklaart de klacht ongegrond.

35 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2004-35

Géén eigen aanvullend onderzoek

De betrokken registeraccountant heeft per fax van zijn cliënt te horen gekregen dat deze niet meer aan zijn betalingsverplichting kan voldoen. In de desbetreffende fax aan betrokkene heeft cliënt een overzicht gegeven van de financiële stand van zaken en heeft zij aangegeven op korte termijn het faillissement te willen aanvragen van de onderneming. Betrokkene is verzocht hiervoor een financieel rapport op te maken. Betrokkene heeft daarop een brief gestuurd waarin een weergave van de financiële situatie is opgenomen en daaraan een conclusie toegevoegd. Klager heeft een financieel belang in deze cliënt. De klacht houdt onder andere in dat betrokke-

ne bij het opstellen van zijn brief verkeerde aannames heeft gehanteerd. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht het volgende. Betrokkene heeft in zijn brief niet anders gedaan dan de door cliënt verstrekte financiële gegevens opnieuw op te stellen. Naar het oordeel van de raad had betrokkene in die brief duidelijker kunnen aangeven dat hij zich louter baseerde op door cliënt verstrekte gegevens. Dat betrokkene dat niet heeft gedaan en bovendien uit die gegevens conclusies trekt die in feite alleen na aanvullende eigen onderzoek getrokken hadden kunnen ►

Annotatie bij JT 2004-35

Deze zaak is op zichzelf helder, maar omvat toch een belangwekkend aspect. De Raad van Tucht constateert dat betrokkene conclusies heeft getrokken die deze niet zonder aanvullend onderzoek had kunnen trekken. De raad acht dit niet juist, maar verbindt hieraan geen oordeel omdat hierover niet is geklaagd. Ingevolge artikel 40 lid 1 van de WRA kan de raad een tegen een registeraccountant gerezen bezwaar ook ambtshalve in behandeling nemen. Een niet juridisch geschoolde lezer zou zich kunnen afvragen waarom deze bepaling kennelijk niet van toepassing is indien de raad, zoals in dit geval, het bezwaar zelf heeft geopperd.

Hans Blokdijk

worden, acht de raad niet juist. Het komt de raad echter niet toe om te beoordelen of betrokkene op dit punt een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt, daar dit geen onderdeel uitmaakt van de klacht. De onderdelen waar wel over geklaagd wordt zijn reeds ongegrond omdat deze verwijten niet van feitelijke motivering zijn voorzien of aannemelijk zijn gemaakt. De Raad van Tucht verklaart de klacht ongegrond.

37 Raad van Tucht Den Haag en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-37

Oprachtgever

Klaagster is houdster geweest van de aandelen in LA BV en LB BV. Betrokken registeraccountant heeft de jaarrekeningen 1996 van deze vennootschappen gecontroleerd. De desbetreffende rapporten zijn uitgebracht aan de directie van LA en LB en zijn voorzien van een goedkeurende accountantsverklaring. In 1997 heeft klaagster haar aandelen verkocht aan DEF. In de loop van dat jaar hebben de nieuwe directies van LA en LB de jaarrekeningen herzien. Deze herziene jaarrekeningen zijn door betrokkene gecontroleerd en opnieuw voorzien van goedkeurende accountantsverklaringen. Tussen DEF en klaagster is een geschil ontstaan naar aanleiding van de jaarrekeningen welke ertoe heeft geleid dat er in een gerechtelijke procedure een schikking is getroffen met als resultaat dat klaagster ruim een miljoen minder ontving dan in de koopovereenkomst was bepaald. De klacht behelst onder andere het verwijt dat betrokkene heeft verzuimd klaagster als zijn opdrachtgever vooraf te informeren omtrent de herziene jaarrekening.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Gebleken is dat de herziene jaarrekeningen van LA en LB door die vennootschappen zijn opgesteld in een periode waarin klaagster al geruime tijd geen aandeelhoudster meer was van LA en LB. Niet valt in te zien dat betrokkene toen gehouden was om klaagster als voormalige aandeelhoudster van LA en LB over zijn rol hierbij te informeren. Deze en de overige onderdelen van de klacht worden door de Raad van Tucht ongegrond verklaard. Klaagster is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het

bedrijfsleven. Volgens klaagster heeft de raad ten onrechte niet vermeld dat betrokkene zijn werkzaamheden met betrekking tot de jaarrekening van LA en LB in opdracht van klaagster heeft verricht. Bij zijn beoordeling stelt het college voorop dat ingevolge artikel 2:393 lid 1 BW de rechtspersoon de opdracht verleent. Uitgangspunt is derhalve dat betrokkene de werkzaamheden met het oog op de goedkeurende verklaring bij de jaarrekening 1996 van LA en LB heeft verricht in opdracht van deze vennootschappen. Feitelijk wordt dit bevestigd doordat betrokkene de rapporten van zijn werkzaamheden heeft uitgebracht aan LA respectievelijk LB. Dat klaagster als enig aandeelhouder en statutair directeur van deze vennootschappen heeft besloten de opdracht tot controle van deze jaarrekeningen aan betrokkene te verstrekken brengt niet mee dat zij als opdrachtgeefster moet worden aangemerkt. Hierin is ook geen verandering gekomen doordat klaagster haar aandelen in deze vennootschappen heeft overgedragen aan DEF. Dat betrokkene facturen heeft gezonden aan klaagster, brengt niet mee dat zij als opdrachtgeefster moet worden beschouwd aangezien zij als directeur van LA en LB optrad en in deze hoedanigheid de vennootschappen vertegenwoordigde. Het college verwerpt deze en ook de overige grieven en verwerpt het beroep.

38 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2004-38

Due diligence-onderzoek, overlijden gedurende tuchtzaak

Klaagster, cliënt van de betrokken registeraccountant, neemt om strategische redenen

ondernemingen over die op dezelfde markt actief zijn. Betrokkene heeft zijn cliënt bijstaan bij het afsluiten van een koopovereenkomst. Achteraf is gebleken dat er ten tijde van het sluiten van de overeenkomst elementen over het hoofd zijn gezien met als gevolg een onverwachte kostenpost.

De klacht behelst onder andere de verwijten dat betrokkene is tekortgeschoten in zijn informatie jegens de directeur van klaagster waardoor deze is misleid, dat betrokkene weigert correspondentie en door derden beschikbaar gestelde informatie ter inzage te geven en afschrift daarvan te verstrekken, en dat de honoraria in geen enkele verhouding staan tot de kwaliteit van de dienstverlening en de omvang van de onderneming.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht, na een boekenonderzoek, als volgt. Betrokken registeraccountant heeft gesteld dat voorafgaand aan het sluiten van de koopovereenkomst geen due diligence-onderzoek heeft plaatsgevonden vanwege de door de contractspartijen gekozen strategie en nijpend tijdsgebrek. Hij diende daarom af te gaan op de gegevens die de wederpartij hem heeft verstrekt. Betrokkene heeft nagelaten om schriftelijk een due diligence-onderzoek te adviseren en het belang daarvan uiteen te zetten. Toen de klaagster mondeling op de wenselijkheid was gewezen, doch van een due diligence-onderzoek niet wilde weten, had betrokkene schriftelijk moeten wijzen op de consequenties van het achterwege laten van een dergelijk onderzoek. De raad is evenwel van oordeel dat het achterwege blijven van een schriftelijk advies in de gegeven omstandigheden niet zo

Annotatie bij JT 2004-38

Deze zaak vertoont een - naar mijn waarneming - procedurele nieuwigheid, die niet blijkt uit vorenstaande samenvatting. In de tweede uitspraak van de Raad van Tucht is een hoofdstuk '5. De toelaatbaarheid van het boekenonderzoek' opgenomen. In de tweede zitting heeft de raad partijen expliciet verzocht om zich uit te laten over de vraag of het inmiddels verrichte dossieronderzoek voldeed aan de eerder door het College van Beroep voor het bedrijfsleven in JT 2002-5, onder 7.1.2 geformuleerde eisen. Het is mij uit eigen ervaring bekend dat deze vraag niet altijd aan partijen is voorgelegd; soms doet de raad uitspraak zonder na het dossieronderzoek nog een zitting te beleggen.

Voor een zorgvuldige procesgang lijkt deze noviteit een verbetering.

Hans Blokdijk

ernstig is dat daarop een tuchtrechtelijke maatregel dient te volgen. Ten aanzien van de klacht over de inzage van dossiers en afgifte van stukken overweegt de raad dat betrokkene na ingewonnen advies bij het Koninklijk NIVRA heeft ingestemd met inzage van het dossier met uitzondering van gegevens van derden. Volgens klaagster gaat het om stukken die door de accountant van de verkopende partij beschikbaar zijn gesteld en de tussen deze collega accountant en betrokkene gevoerde correspondentie. Nadat deze accountant heeft laten weten toestemming aan betrokkene te geven voor afgifte aan derden van stukken van hem afkomstig, heeft betrokkene klaagster laten weten dat zij inzage kon krijgen en afschriften kon verlangen van de gewenste stukken. Naar het oordeel van de raad heeft betrokkene met betrekking tot de afgifte van de stukken niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Hij heeft advies gevraagd bij zijn beroepsorganisatie en daarnaar gehandeld. Na verkregen toestemming heeft hij de gevraagde gegevens van derden ter beschikking gesteld. Beide klachten worden ongegrond verklaard. De klacht over de hoogte van de declaratie wordt niet ontvankelijk verklaard daar deze dient te worden voorgelegd bij de Raad voor Geschillen. De raad verklaart het klachtonderdeel, hetwelk ziet op de hoogte van de declaraties, niet-ontvankelijk en verklaart de klacht voor al het overige ongegrond.

Klaagsters zijn tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Enige tijd later is betrokkene overleden. Naar het oordeel van het college brengt deze omstandigheid met zich dat het tuchtgeding is geëindigd.

39 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2004-39

Bindend adviseur

Klaagster hield een derde van de aandelen in de mede door haar opgerichte vennootschap ABC BV. Tussen klaagster en de overige aandeelhouders is in 1999 een conflict ontstaan. In 2001 is klaagster overeengekomen met de overige aandeelhouders om haar aandelen aan te bieden tegen betaling van een derde van de totale waarde van de aandelen in ABC BV. De waarde van de aandelen zou op een bindende wijze worden vastgesteld door twee deskundigen. Op verzoek van partijen zijn de betrokken registeraccountants door de Ondernemingskamer benoemd.

De klacht behelst het verwijt dat betrokkenen ernstige fouten hebben gemaakt in de waarde-bepaling.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. De beoordeling van de inhoud van rapporten van bindend adviseurs, of van de wijze waarop zij hun werkzaamheden hebben verricht, ook al zijn zij (register)accountants, behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad van Tucht. Het karakter van de werkzaamheden van bindend adviseurs brengt voorts mee dat de werkzaamheden die een registeraccountant als bindend adviseur verricht, niet kunnen worden aangemerkt als te zijn verricht in de hoedanigheid van openbaar accountant in de zin van de GBR-1994. De tuchtrechtelijke beoordeling van zulke werkzaamheden is ingevolge het bepaalde in artikel 4 van de GBR-1994 mitsdien beperkt tot de vraag of sprake is van gedragingen die aan de betrokkene persoonlijk kunnen worden toegeschreven welke schadelijk zijn voor de eer van stand der registerac-

countants als bedoeld in artikel 5 van de GBR-1994. Een klacht van laatstbedoelde strekking is in het klaagschrift niet vervat. De Raad van Tucht verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond, met dien verstande dat de raad aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht niet is toegekomen.

40 Raad van Tucht Den Haag en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-40

Artikel 9 GBR-1994, horen

Klager stelt in een brief het declaratiegedrag van de burgemeester van de gemeente aan de orde. Bij deze brief is een lijst met 44 posten gevoegd waaruit zulks zou moeten blijken. Naar aanleiding van de brief van klager geeft het college van B & W opdracht aan de twee betrokken registeraccountants, werkzaam bij DEF Accountants, tot het doen van onderzoek. De onderzoeksopdracht van B & W is het vaststellen van de rechtmatigheid van de 44 pos- ▶

Annotatie bij JT 2004-39

Deze uitspraak schept helderheid ten aanzien van de status van een registeraccountant die optreedt als bindend adviseur: dat is geen 'optreden als (openbaar) accountant'. De Raad van Tucht voegt hieraan nog toe dat een partij bij een bindend advies haar klachten daartegen niet kan gieten in de vorm van een klacht tegen een registeraccountant die als bindend adviseur is opgetreden. Dit lijkt mij gezond: die klachten behoren in een civiele procedure aan de orde te worden gesteld, en het zou voor een zindelijke rechtsgang niet bevorderlijk zijn als voor die klachten nog een andere weg openstond indien de bindend adviseur, of één van hen, toevallig registeraccountant is.

Daarmee is de uitspraak wel in tegenspraak met JT 2003-32, waarover ik mij overigens heb verbaasd (zie mijn annotatie daarbij). Opvallend is wel, dat de raad het optreden niet toetst aan artikel 2 lid 1, waarin is vastgelegd wanneer een registeraccountant geacht wordt op te treden als accountant.

Hans Blokdijk

Annotatie bij JT 2004-40

Het oordeel van de tuchtrechters lijkt mild in het licht van artikel 3 GBR, dat luidt: "Met de naam waaronder een registeraccountant optreedt, wordt gelijkgesteld elke zodanig daarop gelijkende naam dat verwarring te duchten valt." In dit geval was de verwarring niet alleen te duchten, maar zelfs daadwerkelijk opgetreden.

Voor de toekomst staat die mildheid niet vast. Op 28 januari 2004 heeft het NIVRA-bestuur aangekondigd de regelgeving op dit punt aan te scherpen, naar aanleiding van de 'HLB'-kwestie. Het bestuur constateerde dat het gebruik van een gemeenschappelijk naamsdeel in het maatschappelijk verkeer de perceptie van gemeenschappelijke beroepsuitoefening oppriep. Op dit moment (medio mei 2004) is nog niet duidelijk hoe de in het uitzicht gestelde aanscherping zal uitvallen.

Hans Blokdijk

ten die door de klager zijn ingebracht. Bij geen van de door de registeraccountants onderzochte posten is er opzettelijk onrechtmatig handelen door de burgemeester vastgesteld.

Klager verwijt betrokkenen onder andere dat zij geen enkele poging hebben ondernomen om een gesprek met hem aan te gaan als indiener van de klachten. Ook vraagt klager zich af of betrokkenen wel de meest aangewezen partij zijn om het onderzoek uit te voeren, nu VB DEF de huisaccountant was van de gemeente. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Naar het oordeel van de raad hoefde klager niet door betrokkenen te worden gehoord, daar hij niet diende als opdrachtgever noch het onderwerp van onderzoek was.

Verder is de raad is niet gebleken dat betrokkenen artikel 9 GBR-1994 hebben geschonden. De raad verklaart de klacht ongegrond.

Klager is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Met betrekking tot het ongegrond verkla-

ren van de klacht inzake de onpartijdigheid oordeelt het college dat de raad terecht heeft geoordeeld dat er geen sprake was van schending van artikel 9 GBR-1994 door betrokkenen. Zij hebben immers gemotiveerd gesteld dat VB DEF en DEF Accountants volledig gescheiden entiteiten zijn met ieder een eigen bestuur, terwijl betrokkenen ten tijde hier van belang in loondienst waren bij laatstgenoemde vennootschap. Het college verwerpt het beroep.

41 Raad van Tucht Den Haag en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-41

Niet vermelden beperkingen, partijen niet de gelegenheid geven hun visie te geven, rapportage mogelijk in civiele procedure

De firma A & Zn. (hierna: de firma) houdt zich bezig met het telen van bloembollen. In 1996 is

haar onderneming in financiële problemen geraakt. De vennoten van de firma hebben hun broer Q, eigenaar van vennootschap DEF, om hulp gevraagd. In 1996 is tussen de firma en DEF een overeenkomst gesloten, die onder meer inhield dat de onderneming van de firma tegen betaling werd overgedragen aan DEF en dat de vennoten van de firma het recht hadden de onderneming binnen 3,5 jaar tegen dezelfde koopprijs terug te kopen. Later is de onderneming ondergebracht in RST een andere vennootschap van Q. RST is in 1998 in staat van faillissement verklaard. Tussen de firma en Q is vervolgens een conflict ontstaan over de vraag of de bollenkraam en inventaris van de firma daadwerkelijk waren overgedragen aan RST. C RA was kantoorleider van accountantskantoor Z. Dat kantoor trad op voor zowel de firma als Q en DEF. Naar aanleiding van de eerste faillissementsverslagen inzake RST heeft C contact opgenomen met de curator, omdat curator onjuiste mededelingen gedaan zou hebben over de jaarstukken die door zijn kantoor

waren opgesteld. Op voorstel van C heeft de curator in 1999 opdracht gegeven aan Y RA van UVW Accountants, om de administraties van de firma, DEF en RST te onderzoeken teneinde een antwoord te krijgen op de vraag of de inventaris en de bollenkraam waren overgedragen. Ten behoeve van het onderzoek door UWV heeft C op eigen initiatief een overzicht opgesteld van de financiële gang van zaken en de relaties tussen de firma, DEF en RST.

De klacht behelst onder andere het verwijt dat C de vennoten niet heeft betrokken bij het opstellen van het rapport voor Y.

Naar het oordeel van de raad moest C er rekening mee houden dat zijn overzicht het onderzoek door UWV in een bepaalde richting zou sturen en dat zijn overzicht ook een rol kon gaan spelen in de civiele procedure tussen de firma en DEF. In dat licht is laakbaar dat C klaagsters niet in de gelegenheid heeft gesteld hun visie tegenover het in het overzicht verdedigde standpunt te stellen en dat hij het overzicht aan UWV heeft verstrekt zonder daarbij de daaraan inherente beperkingen te vermelden. De raad verklaart de klacht gegrond en legt betrokkene C de maatregel op van schriftelijke waarschuwing.

Beide partijen tekenen beroep aan. C trekt zijn beroep echter weer in en het beroep van de firma wordt niet ontvankelijk verklaard omwille van het feit dat de klacht gegrond is verklaard.

44 Raad van Tucht Den Haag en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-44

Rechtszekerheidsbeginsel

In opdracht van ABC heeft betrokken register-accountant X een onderzoek ingesteld naar de

waarde van het aandelenkapitaal in OPR waarvan ABC enig aandeelhouder was. OPR is in 1992 in staat van faillissement verklaard, kort na een bedrijfsbezetting die heeft plaatsgevonden op initiatief van klaagster. Y RA heeft medegedeeld dat hem de door X vastgestelde waardebeoordeling aanvaardbaar voorkwam. Z RA heeft in een brief aangegeven zich te kunnen vinden in het rapport van X.

De klacht behelst onder andere het verwijt dat betrokkene X verwijtbaar heeft gehandeld bij het opstellen van de jaarrekening, accountantsverklaring en de berekening van het aandelenkapitaal in OPR. Betrokkene Y en Z wordt verweten onzorgvuldig te hebben gehandeld bij het opstellen van hun mededeling.

De raad verklaart in een tussenuitspraak de klaagster in haar klacht tegen betrokkene X ontvankelijk en in haar klacht tegen betrokkenen Y en Z niet-ontvankelijk vanwege hun afgeleide betrokkenheid.

De raad oordeelt later dat betrokkene X het klachtonderdeel ten aanzien van het rapport gemotiveerd heeft betwist. Betrokkene heeft ook aannemelijk gemaakt dat alle voor de aandelenwaardering relevante aspecten in de

beschouwing zijn betrokken en dat, de bezetting weggedacht, er geen reden was om de continuïteit van de door OPR gedreven onderneming in twijfel te trekken. De raad verklaart de klacht ongegrond.

Klaagster is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college oordeelt als volgt. Het tijdsverloop tussen het afgeven van de verklaring en het indienen van het klaagschrift bedraagt acht jaren en bijna negen maanden. Naar het oordeel van het college is onder de omstandigheid van het onderhavige geval niet aanvaardbaar te achten dat A zo lang heeft gewacht met het indienen van de klacht. Het met tuchtrechtspraak gediende algemeen belang is niet zodanig zwaarwegend dat het onder alle omstandigheden prevaleert boven het belang van de accountant niet te worden geconfronteerd met tuchtklachten die betrekking hebben op zaken die in een ver verleden liggen. Dit belang van de accountant vindt zijn grond in het ook in het tuchtrecht geldende rechtszekerheidsbeginsel. Het college verwerpt het beroep. ■

Annotatie bij JT 2004-44

Dit is weer een voorbeeld van het 'devolutief' karakter van het beroep. Betrokkene kon niet in beroep, want de klacht was door de Raad van Tucht ongegrond verklaard. Klaagster ging wel in beroep, en toen behandelde het College van Beroep voor het bedrijfsleven een verweer van betrokkene bij de raad, dat deze had verworpen. Het college achtte dit verweer wel valide. Dit is niet nieuw: iets dergelijks heeft zich afgespeeld bij JT 2003-11.

Opvallend is dat de raad in de tekst van de eerste uitspraak, bij de overwegingen ten aanzien van het tijdsverloop tussen de relevante gebeurtenissen en het indienen van de klacht ook artikel 6 van het Europees verdrag inzake de rechten van de mens (EVRM) noemt. In JT 2003-11 had het college dit argument expliciet verworpen, in lijn met eerdere uitspraken (zie bijv. JT 2001-34).

Hans Blokdijk